

lader mig at betragte det som en extraordinær Underbalance, hidrørende fra det extraordinært store Overskud fra tidligere Aar, hvor man ikke har udført saa meget Arbejde, som Statskassens Evne tillod.

Broctenhuus-Schack: Jeg vil blot tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Søby Havn. Denne lille Havn ligger paa et affides Sted, og bliver ikke besøgt af mange fremmede Skibe, egentlig mest af Skibe, der høre hjemme i Søby og Omegn. Det har derfor ogsaa i sin Tid været meget vanskeligt for Beboerne der at skaffe de tilbørlige Pengestrækter tilveie for at faae den Havn, og det maatte navnlig tilskrives enkelte Mænds Energi, at det i det Hele taget er lykkedes at faae den i Stand. Indkomsterne have været særdeles faa i de sidste Aar. Jeg har faaet udleveret Regnskab for de to sidste Aar, og deraf ses, at Indtægten for 1885—86 har været 1070 Kroner, og 1886—87 1330 Kroner, vistnok nogle af de mindste Indtægter, der ere komne ved en Havn i Danmark, og alle disse Indtægter ere gaaede til Udbedring af Moloen, til Oprensingsarbejder, Vedligeholdelse af Havneholværker og alt muligt Andet, saaledes at den Kassebeholdning, der har været, hvert Aar er blevet mindre og mindre. Nu har Udvalget viist en ikke ringe Smødekommenehed, idet de har stillet dette Endringsforslag om, at der ikke skal betales Renter og Afdrag i 10 Aar, men til den Tid skal Renterne lægges til Kapitalen. Gjælden er, saavidt jeg veed, 7500, naar jeg lægger Renten for 1 Aar, 300 Kroner, til, vil dette Havneforetagende, naar de 10 Aar ere gaaet, have en Gjæld paa 10,500 Kroner, og da der i dette Tilfælde haves Vanskelighed ved at forrente og afdrage de 7,500 Kroner, og da der ikke er Udsigt til, at Indtægterne kunne blive ret meget større, saa er jeg bange for, at Stillingen om 10 Aar vil være endnu værre end nu. Jeg paaafstjønner imidlertid den Smødekommenehed, der er viist, men jeg vil dog anbefale Sagen til Thingets Velwillie og Smødekommenehed, om de ikke kunde være sinnede at stemme for det Endringsforslag, som den høitærede Finantsminister har stillet. I hvert Tilfælde nærer jeg det Haab, naar nærmere Oplysninger ad Aare ville blive tilveiebragte, at den Velwillie, der er viist, maa blive udftraakt videre.

Bønløfte: Jeg indrømmer selvfølgelig, at det er umuligt at kæmpe mod Finantsudvalget, men det forekommer mig dog,

at de have været vel strenge mod Grenaa Havn. For det Første vil jeg minde om, at vi før have givet Henstand med saadanne Aaan, uden at Renten senere er blevet tilskrevet, og det vilde jeg ønske, at de Herrer var gaaet til ogsaa nu; men naar de have villet skrive Renten til Hovedsummen, kan jeg kun beklage, at de ikke have gjort Skridtet helt ud, og jagt 16 til 17 Aar. Netop saa længe varer det, inden Grenaa har afbetalt de 260,000 Kroner til Livsforsikringsanstalten, af hvilke der nu er 191,000 tilbage. Lægger man Renten til, vil de om 16 til 17 Aar netop have den samme Rente og Afdrag at betale, som de have haft i de sidste 10 Aar, nemlig aarlig 17,000 Kroner, netop det, som Havnen giver i aarlig Indtægt, men jeg tør ikke gjøre mig noget Haab om, at den høitærede Finantsministers Forslag vedtages, og jeg vil derfor henstille, om man ikke i kommende Tider vil gjøre Skridtet helt ud og sætte 16 i Stedet for 5 Aar.

Ordføreren (Holstein-Vedreborg): Jeg troede, at det ærede Medlem vilde have takket paa Grenaa's Vegne. Jeg synes, at der var al mulig Anledning dertil, fordi de ikke have opfyldt en eneste af de Betingelser, som de ere gaaede ind paa, og de ere netop blevet mildt og godt behandlede; der er derfor ingen Grund til Klage. Med Hensyn til Spørgsmaalet om den finantsielle Balance, der blev berørt af den høitærede Minister, da skal jeg ikke komme ind paa den nu, men gjøre opmærksom paa, at der jo er adskillige af disse Udgifter, som ikke blot ere Udgifter een Gang for alle, som man kunde begrunde med en Henvisning til, at man i tidligere Aar har sparet mer, end man burde, men de fleste af disse Lovforslag vil medføre permanente Udgifter, og med Hensyn til dem gjælder det ikke. Grunden, hvorfor jeg ikke gaar ind paa det nu, er, fordi dette hele Spørgsmaal maatte staa nærmere i Forbindelse med nogle meget vigtige Lovforslag, der ere forelagte Thinget, vedrørende Forsvarssagen, og det vil være langt naturligere at fremdrage dem der. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa nu, men indstrænke mig til denne enkelte Bemærkning.

Da Ingen hderligere ønskede at yttre sig, var Forhandlingen over dette Afsnit sluttet.